

TƏQVİM YADA SALIR

Vaxtilə Azərbaycan Teleradio Verilişləri QSC-də bir yerdə çalışdığım, hazırda “Mir” Dövlətlərarası Teleradio Şirkətinin Azərbaycan Milli Nümayəndəliyinin direktoru olan İlqar Paşazadə ilə budəfəki Yeni il bayramlaşmasında möhtərəm həmkarım sonda xatırladı: “Unutmamırsansa, yanvarın 12-si sənin dostunun doğum günüdür – 90 illik yubileyini qeyd edəcəyik”. Söhbət İlqarın atasından və mənim köhnə dostumdan – bir vaxtlar Azərbaycan Radiosuna rəhbərlik etmiş, peşəkarlığı ilə xeyirxahlığı ilə çoxumuzun ustası olmuş unudulmaz media təşkilatçısı Tahir Paşazadədən gedirdi.

Dərhal ürəyimdən keçirdim ki, uzun illər çox sayda teleradio jurnalistinə yoldaşlıq, həmkarlıq və dostluq dərsi keçmiş Tahir müəllimlə bağlı təəssüratımı “Xalq qəzeti”nin oxucuları ilə də bölüşüm. Beləliklə, ötən əsrin 70-ci illərində Azərbaycanın ictimai-siyasi həyatında özünün xüsusi çəkisi ilə seçilən teleradio jurnalisti, rəhbər işçi, haqq və ədalət keşiyində mərd əsgər kimi dayanan, tabeliyində çalışanların qədrini bilən, hətta onlarla dostluq etməyi bacaran bir insan kimi tanıdığımız Tahir Paşazadənin şərəfli ömür yoluna, bioqrafiyasına nəzər salmaq.

Neçə-neçə sənədli televiziya filminin, radio-pyeslərin ssenari müəllifi, dünya klassiklərinin əsərlərini dilimizə çevirmiş məharətli tərcüməçi kimi

Peşəkar, səmimi və xeyirxah insan

tanınan Tahir Hadı oğlu Paşazadə 1930-cu il yanvarın 12-də Bakı şəhərində anadan olub. Paytaxtdakı 190 nömrəli məktəbi bitirəndən sonra tibb məktəbində təhsil alıb. 1953-cü ildə isə Azərbaycan Dövlət Universitetinin şərqsünaslıq fakültəsini bitirib.

Gənc mütəxəssis kimi Tahir Paşazadə əvvəlcə Neft Texnikumunda pedaqoji fəaliyyətə başlayıb, 1956-cı ildən isə Sabunçu rayon gənclər təşkilatına rəhbərlik edib. O, 1958-ci ildən ömrünün sonunadək o vaxtkı Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsində rəhbər vəzifələrdə çalışıb. Azərbaycan Radiosunun fars redaksiyasında redaktor, şöbə müdiri, baş redaktor işləyən Tahir müəllim çox keçmədən ilk partiya təşkilatının katibi seçilib. İctimai-siyasi fəallığına görə Moskva Ali Partiya Məktəbinə göndərilərək rəhbər işçilər hazırlayan ikiillik kurs keçib.

İkinci ali təhsildən sonra Bakıya qayıdan perspektivli jurnalist 1972–1976-cı illərdə Azərbaycan Dövlət Televiziya və Radio Verilişləri Komitəsi partiya komitəsinin katibi işləyib. Həmkarımız həmin dövrdə iki dəfə 26 Bakı komissarı (indiki Səbail) Rayon Sovetinin deputatı seçilib. Teleradio sahəsində yetkin kadr kimi formalaşmış Tahir Paşazadə 1976-cı ildən Azərbaycan Dövlət Teleradio Komitəsinin sədr müavini vəzifəsinə irəli çəkilib.

Tanınmış media xadimi SSRİ və Azərbaycan Jurnalistlər ittifaqlarının üzvü olub. O, Azərbaycan SSR Ali Soveti Rəyasət Heyətinin fəxri fərmanı ilə təltif olunub, Azərbaycan jurnalistlərinin ən nüfuzlu “Qızıl qələm” mükafatına layiq görülüb.

Azərbaycanda öz nurunu, ziyasını gənclərdən əsirgəməyən, biliyini, bacarığını gənc jurnalistlərin yetkinləşməsinə yönəldən rəhbər kadrlardan biri də məhz Tahir müəllim olub. Zahirən xeyli ciddi görünmə də, olduqca səmimi, yumor hissi güclü, ürəyiaçıq, səxavətli və xeyirxah insan

kimi tanınan Tahir Paşazadə teleradio jurnalistikasının peşəkarlarından, bu sahənin nüfuzlu təşkilatçılarından biri idi. Onun çoxlarına örnək olası zəngin bioqrafiyasına nəzər yetirdikdə bu insanın bir ömür çərçivəsində nə qədər əhatəli, yadda qalan işlər gördüyünə heyran olmaya bilmərsən.

Yaxşı yadımdadır, Tahir müəllim adətli üzrə vaxtaşırı dəhliz boyu sıralanan iş otaqlarına baş çəkir, fəaliyyətimizlə maraqlanır, yeri gəldikcə tövsiyələrini çatdırırdı. Onunla söhbət etmək, fikir və

yaradıcılıq müzakirələrində həmişə fikrini ucadan bildirirdi. Deyirdi ki, rusca danışmaq, yazmaq, ingiliscə yaxşı bilmək çox əladır, amma doğma dilimizi yaddan çıxarmaq, yeri gəldi-gəlmədi, əcnəbi sözlərə yer vermək millilikdən, vətəndaşlıqdan uzaq bir işdir. Bəli, bu fikirləri Tahir müəllim Sovetlər birliyinin dünyaya meydan oxuduğu bir vaxtda qorxmadan, çəkinmədən dilə gətirirdi. Çünki dağlar diyarı Xızının əsilli- nəcabətli ocağının tanınmış nümayəndəsi, məşhur şair-alim Axund Zəki

düşüncələrini öyrənmək həyat universiteti təsiri bağışlayırdı. Dünyada baş verənləri məharətlə təhlil edir, bizim üçün qaranlıq qalan beynəlxalq hadisələrə geniş aydınlıq gətirirdi. Respublika radiosunun rəhbəri olaraq Azərbaycanın uğurlarına sevinir, ara-sıra rast gəldiyi neqativ hallara görə üzülür, radio verilişlərində hər iki yönün tarazlı əksini tapmasına həssaslıqla yön verirdi. Hər bir gənc jurnalistə Vətənə məhəbbət, xalq sevgisi, yüksək vətəndaşlıq duyğuları aşılayırdı.

Yeri gəlməşkən xatırladım ki, Əməkdar jurnalist, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru İlqar müəllim də Paşazadələr ocağının layiqli yetirməsi kimi bu gün Tahir müəllimin düşüncə və ideyalarını layiqincə reallaşdırır, doğma Azərbaycanımızı MDB dövlətləri səviyyəsində şərəflə təmsil edir. O, 2016-cı ildə Azərbaycan Radiosunun 90 və Azərbaycan Televiziyasının 60 illiyi ilə əlaqədar Prezident İlham Əliyevin sərəncamı ilə “3-cü dərəcəli Vətənə xidmət” ordeni, 2012-ci ildə isə Rusiya Federasiyasının “Dostluq” ordeni ilə təltif olunub.

İlqar müəllim də, bu sətirlərin müəllifi də yaxşı xatırlayır ki, Tahir müəllimin və onun fədakar dostlarının xeyirxah missiyasının ardıcılığı və möhkəm özüllərə söykənməsi nəticəsində ötən əsrin 70–80-ci illərinin jurnalistikasında əsl milli ruh hökm sürür, gənclərdə azərbaycançılıq hissi aşıb-daşırdı. Belə insanların vaxtilə düşündükləri, lakin müəyyən səbəbdən həyata keçirə bilmədikləri ideyalar bu gün Azərbaycan Televiziyası və Radiosunda uğurla reallaşdırılır.

Yadıma gəlir ki, Azərbaycan ədəbiyyatının ölməz klassikləri Nizamini, Xaqanini, Qətran Təbrizini orijinaldan oxuyan, yüksək səviyyədə təhlil edən Tahir müəllim doğma dilimizin saflığını qorumağı daim önə çəkir, dilimizə xor baxanlara qarşı amansızlığını gizlətmirdi. Yığıncaqlarda,

soyunun ziyalı davamçısı məhz bu cür olmalı, belə hərəkət etməli idi.

Tahir Paşazadə yaxşılıq etməyi, imkansızlara əl tutmağı özünün həyat idealına, yaşam tərzinə çevirmişdi. Heç unutmam, 1978-ci ilin payız ayları idi. Bacımın həyat yoldaşı xidməti ezamiyyət zamanı xəstələnib Ukraynanın Xarkov şəhərindəki hərbi hospitallardan birinə yerləşdirilmişdi. Xəstənin yanına getməyə isə maddi imkanım yox idi. Qohumların gümanı yalnız mənə gəlirdi. Xeyirxah insan olan baş redaktorumuz Valid Sənaninin izahatı ilə sədr müavini Tahir Paşazadə məni diqqətlə dinlədi. Sonra Valid müəllim dedi ki, bəlkə, elə Akifi Xarkova on günlüyə ezamiyyətə göndərək, necə deyərlər, həm ziyarət, həm ticarət.

Məsələ birçə günün içində həll olundu və mən ertəsi gün birbaşa reyslə Xarkova uçdum. Yolboyu yalnız Tahir müəllimin niyə problemi məhz bu yolla həll etdiyini düşündüm. Deməli, Tahir müəllim artıq xərəcə düşməməyim, uzaq yolda heç bir çətinliklə üzlənməməyim, rahat gecələməyim üçün bu addımı atmışdı. Beləliklə, Xarkovda müalicə olunan xəstə qohumuma baş çəkdim, həm də Bakı ilə Xarkovun iqtisadi, mədəni əlaqələri barədə silsilə radio-süjetlər hazırlayıb geri döndüm. Bax, əsl xeyirxahlıq, təmənnasızlıq timsalı olmaq buna deyərlər.

Tahir müəllimsiz keçən illər indi məndə belə bir qənaət yarıdır ki, bu insan əsl ziyalı, milli-mənəvi dəyərlərimizin yorulmaz keşikçisi, yüksək mədəniyyət sahibi idi. Onun yaradıcılıq irsi cəmiyyətdə yaxşı mövqə tutmaq, insanlarla işləmək üçün həyat və yaradıcılıq örnəyidir. Sağ olsaydı, bu gün 90 yaşını doğmaları, dostları ilə bir yerdə qeyd edəcəkdə. Əvəzində, xatirəsini dərin ehtiramla yad edir, Allahdan ruhuna rəhmət diləyirik.

Akif CABBARLI,
yazıçı-publisist